

ଚକ୍ରିତ ବର୍ଷରେ ଭୁଣ୍ଡି ପଢ଼ିଥିଲା ଆଇନ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା: ଗଡ଼ିଥିଲା ମୁଣ୍ଡ ଯୁକ୍ତ ଦୂଇ ପିଲାଙ୍କ କଲେଜ ବଦଳି ଆବେଦନ ଆରମ୍ଭ

ପୁରୀ, କୁଞ୍ଜ ବୁଝେବା
 ଧାର୍ମିକ ସହର ଶ୍ରାନ୍ତେ ଚଳିତ ବର୍ଷ
 ଅପରାଧୀଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧ ଓ ପତିଆରା
 ପାଇଁ ବହୁ ବାର ରକ୍ତ ରଞ୍ଜି ତ
 ହୋଇପଡ଼ିଛି । ପ୍ରତିଶୋଧ ଓ ପତିଆରା
 ଲଦେଇରେ ଏକାଧିକ ଗ୍ୟାଙ୍କର
 ସଦସ୍ୟଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଗଢ଼ିଥିଲା । ଏମିତିକି
 ଶ୍ରୀମଦିର ଗରିପାଶ୍ରୁ ଆଗମ କରି
 ବଢ଼ିଦାଣ୍ଡ ଓ ବେଳାଭୂମି ବି ରକ୍ତରେ
 ଡିଜିଥିଲା । ସୁରକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ପୁଲିସ୍
 ବି ଅପରାଧୀଙ୍କ ଆକୁମଣରେ
 ଲହୁଲୁହାଣ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ଷର
 ଅର୍ଦ୍ଧରେ ନରେନ୍ଦ୍ର ଉଚ୍ଚରି ଯାତ୍ରାରେ
 ବାଣ ବିଷ୍ଣୋରଣ ସାରା ସହରକୁ ଥଗାଇ
 ଦେଇଥିଲା । ଦେଇଯାଇଥିଲା
 ଶ୍ରାନ୍ତେକୁ ଅସରକ୍ତି ଦୁଃଖ । ୧୩
 ଜଣଙ୍କ ପ୍ରାଣ ହାନି ହୋଇଥିଲା । ଖାଲି
 ଯେ ଶ୍ରାନ୍ତେରେ ଅପରାଧୀଙ୍କ ଉପାତ
 ସାମା ପରିଷି ତାହା ନୁହେଁ । ଜିଲ୍ଲାର
 ଅନ୍ୟ ଥାନା ଅଞ୍ଚଳରେ ବବୁକର ଗର୍ଜନ,
 ବୋମାମାଡ଼ ଅଶାନ୍ତି ଭରିଦେଇଥିଲା ।
 ହତ୍ୟା, ଚୋରି, ଡକାଯତି, ବଳାକ୍ଷାର,
 ଛିନ୍ନିକ୍ଷାନ୍ତି ଭାବରେ
 କରିବାରେ ପୁଲିସ୍ର ଉପ୍ୟମ ମଧ୍ୟ କମ୍ପ
 ନଥିଲା । ବର୍ଷରେ ୨ ଜଣ ଏସପିଙ୍କ
 ବଦଳି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ
 ଅପରାଧୀଙ୍କ ସାବାଡ଼ କରିବା ପାଇଁ
 ପୁଲିସ୍ ବିଭିନ୍ନ ରଣନାତି ଆପଣାଇ
 ସପଳ ହୋଇଥିଲା । ପୁରୀ-ଭୁବନେଶ୍ୱର
 ଜାତୀୟ ରାଜ୍ୟପଥରେ ଲୁଚେଗା ଆତଙ୍କ
 ଚଳାଇଥିଲେ । ଚଳନ୍ତା ଗାଡ଼ିକୁ
 ଗୋଲଠା ମାରି ଲୁଚ୍‌ପାଟ କରୁଥିଲେ ।
 ମାର୍କ ୨୨ ରେ ଚନ୍ଦନପୁର
 ବାଇପାସରେ ସ୍ଥାପନ ସହ ଏକ ଗିରାର
 ବିହାନ ସୁର ଯାଇଥିବା ଗାତାଙ୍ଗି
 ସାମନ୍ତରାୟଙ୍କ ବେକରୁ ଚେନ୍ ଛିଣ୍ଟାଇ
 ଥିଲେ । ଫଳର ସେ ଗାଡ଼ିରୁ ପଡ଼ି
 ଗୁରୁତର ହୋଇଥିଲେ । ସେହିପରି ମେ
 ୧୨ ରେ ସତ୍ୟବାଦୀ ରାଜ୍ୟ ଛକଠାରେ
 ଦୁର୍ବୁଜାମାନେ ଚଳନ୍ତା ବାଇକକୁ
 ଗୋଲଠା ମାରି ବାରୁ ଶିଶୁପୁତ୍ର ସହ
 ଦମ୍ପତ୍ତି ପଡ଼ି ଗୁରୁତର ଆହତ
 ହୋଇଥିଲେ । ପରଦିନ ଚନ୍ଦନପୁର
 ବାଇପାସରେ ଚଳନ୍ତା ବାଇକକୁ
 ଗୋଲଠା ମାରି ଲୁଚିଥିଲେ ଦୁର୍ବୁଜର
 ଏଥରେ ଭାଇ ଭଉଣୀ ପଡ଼ି ଗୁରୁତର
 ଭାବେ ଆହତ ହୋଇଥିଲେ । ଭଉଣୀ
 ହାତରୁ ମୋବାଇଲ୍ ନେଇ ଯାଇଥିଲେ
 ଲୁଚେଗା । ଶ୍ରୀମଦିର ସୁରକ୍ଷା
 ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଚାଲେଞ୍ଜ ଦେଇ ବରିଷ୍ଟ
 ସୁପରଭାଇଜର ହରଚଣ୍ଡା ସାହିର ବହି
 ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରତିହାରାଙ୍କୁ ଅଛ୍ଳାବର
 ୧୮ ରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦାର ନିକଟରେ
 ଦୁର୍ବୁଜର ହାଣିଥିଲେ । ବର୍ଷ ଶେଷ
 ସମୟରେ ଶ୍ରୀମଦିର ସିସିଟିର ଯାଞ୍ଚ
 କରି ଶ୍ରୀମଦିର ଥାନା ପୁଲିସ୍ ଏକ ୩
 ଜଣିଆ ବଜାୟ ଲୁଚେଗାଙ୍କୁ ଧରିଥିଲା ।
 ନାମନଶ୍ଵପ ଭିତରେ ବୟଙ୍ଗ ମହିଳା
 ଶ୍ରଦ୍ଧାକୁ ବେକରୁ ସୁନା ଚେନ୍ ଝିକ୍କି
 ନେବା ପରେ ଧରାପଡ଼ିଥିଲେ । ଏତିଲୁ
 ୨୭ ରେ ବେଆଇନ୍ କପ୍‌ସିରପର
 ଏକ ର୍ୟାକେଗର ପର୍ଦ୍ଦାପାସ କରିଥିଲା

A photograph of the Jagannath Temple in Puri, Odisha. The temple is a large, ornate structure with multiple tiered roofs, the central one being golden-yellow. It features intricate carvings and is surrounded by smaller buildings and a fence. The sky is clear and blue.

ସତି ପୁଲିସ୍ । ୧୯ ହଜାର ୫୭୦ ବୋତଳ ବେଆଇନ୍ କପ୍ଟିରେୟ ଜବତ କରିଥିଲା । ଏହାର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ଗଣ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ହଜାର ଟଙ୍କା । ଏହି ଘଟଣାରେ ପୁଲିସ୍ ୫ ଜଣଙ୍କୁ ବାର୍ଷିଥିଲା । ଅଛୋବର ୧୯ ତାରିଖରେ ୪୦୪ ଗ୍ରାମ ବ୍ରାଉନସ୍କୁର ଜବତ କରି ଜେଳ ଫେରନ୍ତା ମହିଳା ଓ ତାଙ୍କ ପୁଅକୁ ଗିରିପା କରିଥିଲା ପୁଲିସ୍ । ବ୍ରାଉନସ୍କୁରର ମୂଲ୍ୟ ୪୦ ଲକ୍ଷ ୪୦ ହଜାର ଟଙ୍କା । ବର୍ଷର ଅତି ଦୁଃଖ ଓ କଷ୍ଟ ଦାୟକ ଅଘରଣ ଥିଲା ମେ ୨୯ ତାରିଖ ମହାପ୍ରଭୁତାଙ୍କ ଉତ୍ସବ ଯାତ୍ରା ବେଳେ ନରେତ୍ରରେ ବାଣ କିଷ୍କିରଣ । ଦଶତୁରୀୟାରେ ବେଆଇନ୍ ଭାବେ ବାଣ ଫୁଟାଯାଉଥିଲା ବେଳେ ବାଣ ବଞ୍ଚାରେ ନିଆଁ ଝୁଲ ପଡ଼ି ବାରୁ ଏକକାଳୀନ ବିଷ୍ଣୁରଣ ହୋଇଥିଲା । ଏଥୁରେ ଗାୟରୁ ଅଧିକ ଶ୍ରଦ୍ଧାକୁ ପୋଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ । ଜଳୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିଲା । ନରେତ୍ରରେ ଆତଙ୍କ ଖେଳି ଯାଇଥିଲା । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ କିନିଯାଳିଯିରେ ଭର୍ତ୍ତା କରାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରାଥମିକ କିନିଯା ପରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କଟକ ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ମୁନାଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଉତ୍ସବରେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଜାବନ ଦୀପ ଲିଭିଥିଲା ୧୯ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ କିନିଯାଧାନ ଥିଲା ୧୩ ଜଣ ପ୍ରାଣ ହରାଇଥିଲେ ଏଥୁରେ ନିରାହ ଶିଶୁଙ୍କଠାରୁ ବୟବସ୍ଥା ଥିଲେ । ଏନେଇ ମାମଲା ରୁହୁ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ୫ ଜଣ ଗିରିର ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ଅଘରଣ ସାରା ରାଜ୍ୟରେ ଆଲୋଡ଼ନ ସ୍ଵର୍ଗ କରିଥିଲା । ଏବେବି ପାର୍ଦ୍ଦି ତରିକା ପରିବାର ନ୍ୟାୟ ପାଇଁ ଲଢ଼େବି ଜାରି ରଖାଇଛନ୍ତି । ଅପରାଧୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପଢ଼ି ଆରା ଜାହିଦ କରିବା ଲାଗି ଏକାଧିକ ସ୍ଥାନରେ ବୋମାମାଡ଼ କରି ଆତମା ରଚିଥିଲେ ଅପରାଧୀ । ଏପରି ନାହିଁ ତାରିଖରେ ପେଣକଟା ମେରାଇଥିଲା

ଆନା ଅଧୀନ ଗୋପାଳପୁର
ଛକରେ ବରିଷ୍ଠ ଆଇନଙ୍କୀବାଙ୍କୁ
ବୋମାମାଡ଼ ହୋଇଥିଲା । ଏପ୍ରିଲ
୪ରେ ଲୋକନାଥ ରୋଡ଼ରେ
ବୋମାମାଡ଼ ହୋଇଥିଲା । ଏପ୍ରିଲ
୨୭ ରାତିରେ ଚନ୍ଦନପୁର ଥାନା
ଅଧୀନ ସିଦ୍ଧି ଛକଠାରେ ସିମେଣ୍ଟ
ଗୋଦାମକୁ ବୋମାମାଡ଼
ହୋଇଥିଲା । ଏପ୍ରିଲ ୨୮ରେ
ସଦର ଥାନା ଅଧୀନ
ବଳରୁଦ୍ଧପାଟଶାର ନିକଟ
ଜଙ୍ଗଲରେ ୨ ଜଣ ମହିଳାଙ୍କ
ଉପରକୁ ବୋମାମାଡ଼ ହୋଇଥିଲା ।
ମେ ୧୨ରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣତ୍ର
କଲୋନୀନୀରେ ବୋମା ନେଇ
ଯାଉଥିବା ବେଳେ ପକେଟରୁ
ଖସିପଡ଼ି ବିଷ୍ଣୋରଣ ହୋଇଥିଲା ।
ଏଥୁରେ ୨ ଜଣ ରଙ୍ଗାଙ୍କ
ହୋଇଥିଲେ । ମେ ୨୩ ରାତିରେ
ଚନ୍ଦନପୁର ଥାନା ଅଧୀନ
ବସନ୍ତପାଟଶା ଗ୍ରାମରେ ଜଣଙ୍କ
ଘରକୁ ବୋମାମାଡ଼ ହୋଇଥିଲା ।
ମେ ୨୪ରେ ପେଣ୍ଠିକଟା ତାରିଣୀ
ବଞ୍ଚିରେ ବୋମାମାଡ଼ ହୋଇଥିଲା ।
ଜୁନ ୨୫ ରାତିରେ ତେଲାଙ୍ଗ ଥାନା
ଅଧୀନ ଘୋରତ୍ତିଆ ଗ୍ରାମରେ ହିନ୍ଦୁ
ଓ ସଂଖ୍ୟାଳୟ ସମ୍ବଦାୟ ମଧ୍ୟରେ
ବିବାଦକୁ କେନ୍ଦ୍ରିକରି ବୋମାମାଡ଼
ହୋଇଥିଲା । ଅଗଷ୍ଟ ୧୦ ରାତିରେ
ଚନ୍ଦନପୁର ଥାନା ଅଧୀନ
ପିତେଇପୁରରେ ବୋମାମାଡ଼
ହୋଇଥିଲା ।

10. *Constitutive* *transcriptional* *regulation* *in* *Escherichia coli* *is* *not* *restricted* *to* *the* *operator* *region*.

ପୋଲିସ ପାଇଁ ବଡ଼ ଚେନ୍‌ସନ୍ ପାଲଟିଛି ସବୁଜ ବିପୁଲର କଣ୍ଠଧାର ‘ସୁଣ୍ଠ’, ଭାତହାଣିରୁ ସୁଣ୍ଠିମ ଯାତ୍ରାର ବିଦ୍ୟାୟ
ଶିଖାଏବଂ ୨୦୦୧୯ ମେଟ୍

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ନ୍ୟୂଜି ବୁଦ୍ଧିରୋ

ଯିବାରୁ ସୁବତାଙ୍କୁ ଆସିଲେ । ବରଗେ ଜୀବାଳଙ୍କେ ଦିନର ଆସିବ । ନିଶା ହୋଇ
ଯାଇଛେ ବାରୁ ପୁରୁଷ ବକ୍ଷ କାଳିଗଲେ ପୁରୁଷ ବକ୍ଷ । ନିଶାରେ ତୁର ସୁବତା
ରାତିଥିରା ରାଜରାଷ୍ଟ୍ରରେ କଲେ ହାତଭାମା । ପୁରୁଷାଥରେ ପଡ଼ିଥିବା ସୁବତାଙ୍କୁ ରଠାଳବା
ବେଳେ ପୋଲିସଙ୍କୁ ଗାଲି ଗୁଲକ ଓ କଲେ ଦୂର୍ବ୍ୟବହାର । ସୁବତାଙ୍କୁ ଦୁଃଖସ୍ଥଣ୍ଟ
ବେଳେ ମହିଳା ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ କଲେ ଆକୁମଣ । ମହିଳା ପୋଲିସ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ
ଫାଟିଲା ମୁଣ୍ଡ । ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରପୁର ଥାନା ପୋଲିସ ଓ ପିଶିଆର ଟିମଙ୍କ ୨ ଘଣ୍ଟାର ପରିଶ୍ରମ
ପରେ ଆୟତକୁ ଆସିଥିଲେ ସୁବତ । ଶେଷରେ ମୂର୍ଖ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ିଥିବା ସୁବତଙ୍କୁ
ମେତିକାଳ ପଠାଇଲେ ପିଶିଆର ଟିମ । ସୁତନା ମୁଢ଼ବକ, ଦୁଇ ଦିନର ବ୍ୟବଧାନ
ପରେ ରାଜଧାନୀରେ ପୁଣି ଆଉ ଜଣେ ନିଶାସଙ୍କ ସୁବତଙ୍କ ଦୌରାମ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ
ମିଳିଛି । ସ୍ଥାନାୟ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରପୁର ଥାନା ମୁଢ଼ ତମଣା ଛକରେ ଥିବା ବସ୍ତ ଘପରେ
ଜଣେ ସୁବତ ନିଶାସଙ୍କ ଅବସ୍ଥାରେ ଶୋଇ ରହିଥିଲେ । ଯାହାର ଖରର ପାଇଁ ସ୍ଥାନାୟ
ଥାନା ପିଶିଆର ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ହେଲେ ପୋଲିସକୁ ସୁବତ ଜଣକ ଅସତ୍ୟ ରାଖାରେ
ଗାଲି କରିଥିଲେ । ପରେ ଥାନାକୁ ଜଣାଇବା ପରେ ଥାନାରୁ ଜଣେ ମହିଳା କନେନ୍ଦ୍ରବଳ
ଆସିଥିଲେ । ଦାର୍ଯ୍ୟ ଦୁଇ ଘଣ୍ଟାର କଷରତ ପରେ ମଧ୍ୟ ପୋଲିସ ପରିମୁଦ୍ଦିକୁ ଆୟତ
କରି ପାରି ନଥିଲା । ସେପଟେ ସୁବତଙ୍କ ପୁରୁଷ ବକ୍ଷ ଛାତି ପଳାଇଥିବା ବେଳେ
ମନ୍ଦିରା ଦେଖୁ ସୁବତଙ୍କୁ ବାରୁ ଆଶିଥିବା ବକ୍ଷ ପୋଲିସ ଜିମା ଦେଇ ଖାତି
ଯିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ହେଲେ ପିଶିଆର ଏହି ବାବଦରେ ଥାନା ଅଧୂରାକାରଙ୍କୁ
ଜଣାଇବା ସହ ସୁବକ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଗାଡ଼ିକୁ ଥାନାକୁ ଆଶିଥିଲେ ଓ ସୁବତଙ୍କୁ
ମେତିକାଳ ନେଇ ଚିକିତ୍ସା କରାଇଥିଲେ । ରାଜଧାନୀରେ ରାତିରେ ଲୁଟାପାତା
ବଳୁଥିବା ବେଳେ ପୋଲିସ ଏବଂ ପିଶିଆର ଚାରିଆଢ଼େ ପାଇଁଚରା ମାରୁଛନ୍ତି ।
ହେଲେ ବାରମ୍ବାର ନିଶାସଙ୍କ ସୁବତ ୨ ମାନଙ୍କ ଉପାତ ହେବାର ଦୃଶ୍ୟ ଚୋରି ଓ
ଲୁକ୍‌ଅପେକ୍ଷା ପୋଲିସ ପାଇଁ ବଢ଼ ଚେନ୍‌ସନ୍, ପାଲାଟିଛି ।

ସମ୍ପଲପୁର, ନ୍ଯୂଜି ବୁଝରୋ
ଓଡ଼ିଶାର ଭାତହାଣ୍ଟି କହାଯାଇଥିବା

ହାରାକୁଦ ସେଚାଞ୍ଚଳକୁ ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ୪ ଦଶଶି
ଧରି ସମୃଦ୍ଧ କରି ଆଶିଥୁଲା ପୂର୍ଣ୍ଣ ।
ଓଡ଼ିଶା ସମେତ ଦେଶର ୧ ୨ ଗୁ ଜନ୍ମର
ରାଜ୍ୟରେ ସବୁଜ ବିପୁଳର ଅନ୍ୟତମ
କର୍ଷାଧାର ସାକିଥୁଲା ଏହି ଶୟ ।
ଅନୁଦାତାର ଆର୍ଥକ ମେଗୁଦଶ୍ରକୁ
ଯେଉଁକି ମଜାଭୁତ କରିଥୁଲା ରାଜ୍ୟ ଓ
ଦେଶର ରାଜକୋଷକୁ ବି ସେତିକି
ବିରଶାଳୀ କରିଥୁଲା । ହେଲେ
ଭାତହାର୍ତ୍ତିର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମ ଯାତାର ଅନ୍ତ
ଘଟାଇ ବିଦାୟ ନେବାକୁ ଯାଉଛି
‘ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ’ । ରୋଗ-ପୋକ କାରଣରୁ
ହାରାକୁଦ ସେଚାଞ୍ଚଳ ଚାଷୀ ଏହି ଧାନ
ଚାଷରୁ ବିମୁଖ ହୋଇଛନ୍ତି ।
୧ ୯ ୮ ୨୬ ର ଆଶ୍ରମ୍ଭଦେଶର
ଗୋଦାବରୀ ଉପତ୍ୟକାରୁ ଜନ୍ମ
ନେଇଥୁଲା ଶଙ୍କର ଜାତୀୟ ଧାନ
ବିନନ୍ଦ ଏମଟିଯୁ-୩୦ ୧୯ । ଏହାର
ପ୍ରତିକିତ ନାମ ରଖାଯାଇଥୁଲା ‘ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ’ ।
କୃଷି ବୈଜ୍ଞାନିକ ଭି ରାମଚନ୍ଦ୍ର ରାଓ
ଥିଲେ ଏହାର ଜନ୍ମଦାତା । ୧୯୫୪ରୁ

A close-up photograph of a rice plant, likely a matured variety, showing multiple panicles of rice grains. The grains are a golden-yellow color, indicating they are ripe. The plant has long, green, blade-like leaves. The lighting highlights the texture of the grains and the structure of the plant.

୧୪୦ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଅମଳ, ବନ୍ୟା-
ମରୁତ୍ତି ଓ ରୋଗ ସହନଶାଳ ଶକ୍ତି ଏବଂ
ଉପାଦନ କ୍ଷମତା କାରଣରୁ ଏହା
ଚାଷାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପସନ୍ଦ ଥିଲା । ଏଥିରୁ
ପ୍ରକୃତ ଉଭୟ ଅରୁଆ, ଉଷ୍ଣନା
ଚାଉଳର ସ୍ଵାଦ ଥିଲା ନିଆରା । ମୁଢ଼ି
ପାଇଁ ଏହାର ଚାଉଳ ଅଧିକ ପ୍ରସ୍ତର୍ୟ
ହୋଇପାରିଥିଲା । ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାର
ଚିପିଲିମାର୍ତ୍ତି ଓ ମେୟୁ ଏଟି ଧାନ
ଗବେଷଣା କେନ୍ତ୍ର ଏହାକୁ ଡେଖିଶାରେ
ଲୋକପ୍ରିୟ କରାଇବାରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା
ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା । ଅନୁଷ୍ଠାନର
ତକ୍ତାଲୀନ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରଫେସର

ମୁତ୍ତାବକ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶର ମୋଟ କୃଷି ଉପାଦ ମୂଲ୍ୟ (ଏକିଭିଏ) ର ୧.୦୯ ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ଜିତିପିର ୦.୯୯ ପ୍ରତିଶତ କେବଳ ‘ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ’ ଧାନ ମାଡ଼ି ବସିଥିଲା । ଓଡ଼ିଶାର ମୋଟ କୃଷି ଉପାଦର ପ୍ରାୟ ୫୫ ପ୍ରତିଶତ କେବଳ ‘ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ’ ଧାନ ଆବୋରି ନେଇଥିଲା । ହୀରାକୁଦ ସେଚାଞ୍ଚଳ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବରଗଡ଼, ସମ୍ବଲପୁର ଏବଂ ସୋନପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ନବେ ଦଶକ ବେଳକୁ ମୋର ଉପାଦିତ ଧାନର ୧୦ ପ୍ରତିଶତ ଥିଲା ‘ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ’ । କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ ଏକଦା ଏହାର ଚାହିଦା ଏତକି ଥିଲା ଯେ ସରକାର ଏହି ବିହନ ଯୋଗାଇ ପାରୁ ନ ଥିଲେ । ହେଲେ ଗୋଗ ସହଣି ଶକ୍ତି ହରାଇବା ପରେ ଗୋଗ-ପୋକ ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବରୁ ଚାଷା ‘ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ’ରୁ ବିମୁଖ ହୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି । ‘ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ’ର ପ୍ଲାନ ନେଇଥିବା ‘ପ୍ରତାଷା’ ମଧ୍ୟ ମାତ୍ର କିଛି କର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକପ୍ରିୟତା ହରାଇ ପାରିଛି । ଏବେ ପ୍ରାୟ ୫ ବର୍ଷ ହେଲା ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶର ‘ଯମୁନା’ ବିଶ୍ୱାସ ଜିତିଥିବା ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲା ମାନେଶ୍ଵର କ୍ଷମତା ରହିଛନ୍ତି । ତବଳା ଅଞ୍ଚଳର ଚାଷା ଦେବେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ କହିଛନ୍ତି । ‘ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ’ ଭଳି ‘ଯମୁନା’ର ଉପାଦନ କ୍ଷମତା ରହିଛି । ତେଣୁ ଚାଷା ଏହା ଉପରେ ଅଧୁକ ଭରତା କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ‘ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ’ ଭଳି ୪ ଦଶମି ଧରି ବିଲାରେ ଏହା ରାଜ୍ କରିବ ସେଇ ଆଶା ନାହିଁ ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି । ଧାନ ଉପରେ ଗବେଷଣା କରିଥିବା ଓୟୁ-ଏଟିର ଅବସରପ୍ରାୟ କୃଷି ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରଫେସର ସତ୍ୟରଙ୍ଗନ ଦାସ କହିଛନ୍ତି, କୌଣସି ବିହନର ଗୋଟିଏ ସହନଶୀଳତା ଓ ଗୁଣବରା ୧୫ବର୍ଷ ଯାଏ ସାମିତ ରହିଥାଏ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ‘ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ’ ରୋଗ ସହନଶୀଳତା କ୍ଷମତା ହରାଇ ସାରିଲାଣି । ବାରମ୍ବାର ରୋଗ-ପୋକ ପ୍ରାଦୁର୍ଭାବରୁ ଚାଷା ଏହି ଧାନ ଚାଷ ଛାଡ଼ି ବାକୁ ବାଧ ହେଉଛନ୍ତି । ହେଲେ ଦେଶର କୃଷି ଅଭିବୃଦ୍ଧିରେ ଏହାର ଅବଦାନ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଅମର ହୋଇରହିବ ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି ।

ଚକ୍ରିତ ବନ୍ଦରେ ଓଡ଼ିଶା ହାଇକୋଟ୍ଟଙ୍କ ଅମେର ବଡ଼ ନିଷ୍ଠାରୀ

୧୦୨୪ ମସିହାରେ ରାଜ୍ୟର ଏକାଧିକ ଗତିପଦ୍ଧତି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ

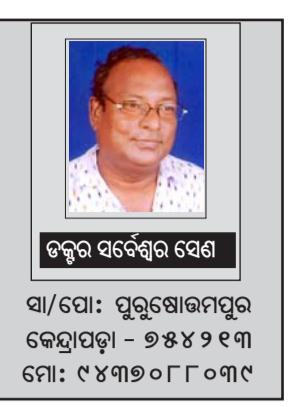

ଭାରତର କମ୍ କର୍ମଚାରୀ

କାମରେ ସପ୍ଳଳ

ଭାରତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଲୋକମାନେ ନିଜ କାମରେ ବିଶେଷ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନାହାନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ କର୍ମଚାରୀ ନିଜର ଜୀବନକୁ ସଂଘର୍ଷରେ
ଓ ଦୃଷ୍ଟିମୟ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ଗ୍ୟାଲପ୍ ବିଶ୍ୱ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ରିପୋର୍ଟରୁ
ଏହି ତଥ୍ୟ ସାମାଜିକ ଆସିଛି । କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟିକୁ ନେଇ
ଭାରତର ପ୍ରଦର୍ଶନ ମେପାଳତାରୁ ବି ଖରାପ ରହିଛି । ଗ୍ୟାଲପ୍
ରିପୋର୍ଟ ଅନୁସାରେ ଭାରତରେ ମାତ୍ର ୧୪ ପ୍ରତିଶତ କର୍ମଚାରୀ
କାମରେ ସଫଳ ଥିବା କହିଛନ୍ତି । ଅବଶିଷ୍ଟ ଗ୍ୟାଲପ୍ ପ୍ରତିଶତ କର୍ମଚାରୀ
କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ସଂଘର୍ଷ କରୁଥିବା କିମ୍ବା ଦୁଃଖୀ ଥିବା କହିଛନ୍ତି ।
କେବଳ ଭାରତ ନୁହେଁ ସମୟ ଦକ୍ଷିଣ ଏସିଆରେ ଏଭଳି ସ୍ଥିତି
ରହିଛି । ବିଶ୍ୱପ୍ରଗରରେ ହାରାହାରି ଭାବେ ୩୪ ପ୍ରତିଶତ କର୍ମଚାରୀ
ନିଜକୁ ସଫଳ ବିବେଚନା କରୁଥିବା ବେଳେ ଦକ୍ଷିଣ ଏସିଆରେ
ଏହି ଲାଭ ପଥେଷ କମ ଦିନିବି ।

ଏହି ସର୍ବେକ୍ଷଣରେ ଭାଗ ନେଇଥିବା ୩୪ ପ୍ରତିଶତ ଭାରତୀୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତିଦିନ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାଗ ଲାଗୁ ଯାହା ଦକ୍ଷିଣ ଏଥିଆରେ ସର୍ବାଧୂକ । ୩୫ ପ୍ରତିଶତ କର୍ମଚାରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଚାପରେ ଅଛନ୍ତି । ଏହି ହାର କିନ୍ତୁ ସବୁଠାରୁ କମ ରହିଛି । ଶ୍ରୀଲଙ୍କାର ୭୨ ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ଆଫଗାନିସ୍ତାନର ୪୮ ପ୍ରତିଶତ କର୍ମଚାରୀ ଚାପରେ ଥିବା କହିଛନ୍ତି । ଭାରତୀୟ କର୍ମଚାରୀମାନେ କାମକୁ ନେଇ ଏତେଠା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନଥୁଲେ ମଧ୍ୟ କାମ ସହିତ ଯୋଡ଼ିହୋଇରହିବାରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ଦେଶର କର୍ମଚାରୀଙ୍କଠାରୁ ଆଗରେ ରହିଛନ୍ତି । ଭାରତରେ କର୍ମଚାରୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହାର ୩୨ ପ୍ରତିଶତ ରହିଛି ଯାହା ବିଶ୍ୱର ହାରାହାରି ହାର ୨୩ ପ୍ରତିଶତଠାରୁ ଅଧୂକ । ଗ୍ୟାଲିପୁ ପକ୍ଷ ରୁ ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ଶାରିରାକ ଓ ମାନସିକ ସ୍ଥିତିକୁ ଅନୁଶାଳନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ସଫଳ, ସଂଘର୍ଷରେ ଓ ଦୁଃଖୀ ଭଲି ତିନିଟି ବର୍ଗରେ ଭାଗ କରାଯାଇଛି । ଯେଉଁମାନେ ନିଜର ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ସମ୍ବନ୍ଧାନକୁ ନେଇ ସକାରାମକ ମତ ଦେଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଫଳ ବର୍ଗରେ ରଖାଯାଇଛି । ଯେଉଁମାନେ ନକାରାମକ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଦୌନିକ ଚାପ ଓ ଆର୍ଥିକ ସମସ୍ୟା ଦେଇ ଗତି କରୁଥିବା କହିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଘର୍ଷରେ ବର୍ଗରେ ରଖାଯାଇଛି । ଶାରିରାକ ଓ ମାନସିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ତୋଗୁଥିବା କହିଥିବା କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖୀ ବର୍ଗରେ ରଖାଯାଇଛି ।

ମୀଟିନିଷ୍ଠ ସ୍କୁଲ ମାର୍କ୍ସ

ଶେଷ। ତା' ପରେ ପରାକ୍ଷାରେ ଶୁଣ୍ଡିବା ତା' ଠାରୁ ଅତିବେଶୀ ପାଶମାଳି । ଏବେ ଗଣିତ ପାଇଁ ବେତ୍ରାଘାତ ଲୋଡ଼ାନାହିଁ, ସେ କାମ କରିବ ମେସିନ । ପରମାନନ୍ଦ ଖଣ୍ଡେଇ ଗଣିତ ବହି ଅଚଳ, ସେମିତି ଅଚଳ ଗାଁ ସଂଧାର, ଅସ୍ଥାତି - ପୁନେଇଁ ପରବ, ଯାତ୍ରାନାଟ, ଯାଳା, ଘୋଡ଼ାନାଟ, ବାଘଭାଲ୍ଲୁ, କେଳା କେଳୁଣା ନାଟ, ମୋଗଲ ତାମସା ଆଦି ପ୍ରାର୍ଥ-ଏଇକଥା ଗୁଡ଼ାକ ପାଠୁଆ ବାବୁଙ୍କ ମନରୁ ଗଲାଶି । ସେମାନେ ଅତାତ୍କୁ ରୋମରୁନ କରି ତେବେ ଲାଜ ଆନ୍ତି । ଏମିତିକା ବାବୁ ଜଣେ ବଂଶାଧର, ବାପା ଧରଣାଧର, ଗାଁ ନାଷ୍ଟ । ବଢ଼ି ଆକଟରେ କଟିଛି ପିଲାଦିନି । ପୁନେଇଁ ରାତି ତୋପା କଇଁ ଫୁଲିଆ ଜହାନ, ହସ୍ତ ଦୂର କୋଠା ଛାତ ଉପରେ । ଅତୀତ ବର୍ଷମାନକୁ ଉତ୍ତଳହୁକୁ ବଂଶାଧର । କେବେ ଅଶାନ୍ତି, କେବେ ପ୍ରଶାନ୍ତି, କେବେ ଅଫଳତା ପୁଣି ବିଫଳତା । ମନ ଭାରାକ୍ରାନ୍ତ, କାହିନିକ ଧରଣା ମାଣ୍ଡେକୁ ନହୁନ୍ତି ମନକଥା । ବଂଶାଧର ପାଇଁ ସତ ନିରିଛନ୍ତି, ଜାଣନ୍ତି, ନିଜ ଉପରେ ସବୁ ରାଗ ସୁଫେଇ ଦିଅନ୍ତି, ପିମ୍ପିଡ଼ିଟିଏ ମାମୁଡ଼ିଲେ ପାଦ ଉଲେ ମାତି ମନକିରି ଦଳି ଦିଅନ୍ତି । କାହାର ନାଲି ଆଖି ଦେଖି ଆକୁହି ଯାଆନ୍ତି, କାହାକୁ ନାଲିଆଖି ଦେଖାନ୍ତି । ସବୁ ଏ ଯୁଗର କଥା । ଧରଣା ମାଣ୍ଡେକ ପୁଅ, ଏବେ ବୁଝୁହୁକୁ ବାପା ଆଜି ପାଇଁ ପିନ୍ଧ ନହୁନ୍ତି । ଆଜିକାଲି ନାତି ଆଦର୍ଶର କେହି ମୂଳ ଦିଅନ୍ତିନି । ଅତାତଗା ଏତେ ଅଦରକାରୀ, ଅଚଳ ଅଧୁଲି । ଅତାତଗା ମଳି ମୁଣ୍ଡିଆ ସ୍ତତି, ପୁଞ୍ଜିକରି ଏ ଦୁନ୍ଦିଆରେ ମିଶି ହେବା ଲୋଟିକର ପାଠ । ସୁତରାଂ ଅତୀତ ନମଷ୍ଟେ, ନମଷ୍ଟେ - ଆଣ୍ଟ ଅଳ୍ପ ଯୁଗୋ ହେଲା । ଏଇ ସବୁ କଥାକୁ ନେଇ ବାବୁ ମହାନ୍ତିଙ୍କ ଗପ 'ବାପାଙ୍କ ଲୁହ' । ଅତୀତ ନାତି ନୈତିକତା ଭିରିକ କାମବନ, ଏବେକା ପ୍ରବଞ୍ଚନାର ଜୀବିବା ପାରା, ତାକୁ ନେଇ ଗପଟି । ଖୁବ୍ ନହୁନ୍ତାଥିଲା ମଧ୍ୟ ।

ହିରୋଇନ୍ । ଏଣେ ବଂଶା ଶୋଳ ବର୍ଷାଞ୍ଚା
ଗୋକା, ହିଯା ସିନେମା ଗାତ ସୁରରେ
ଗାତ ବୋଲୁଛି - ‘ତୋ ଡଢ଼ିଲ ତାରଳ
ମୁହଁଙ୍କ ଚାହିଁ ଉପରୀଏନା ମୁଁ ରସ ଯା
ଗାଲିଯା / ତୋ ଜହିପୁଣିଲା ଗାଲରେ
ସେଇ ନାଲି ଠୋପାଣ ମୁଁ ରସ ଯାଆ
ଗାଲି ଯା’- ଲାଗୁଦି । ବଇଁଶୀ କୁରିଲୁ
ଥିଲା । ସେ ହିରୋଇନକୁ ଧରି କମଟ
ମାରିବ, ଏମିତି ରୋମାଞ୍ଚରେ ଭିଜି
ଯାଇଥିଲା ବଇଁଶୀ । କୁଆଡ଼େ ଥିଲେ
ବାପା ଧରଣୀ ମାଷ୍ଟେ, ଅଚାନକ
ହାଜର, କାନରେ ଗୋଡ଼ି ପୂରେଇ ଦାନ୍ତ
କାମୁଦି ରଖଦି ଦେଲେ । ବଇଁଶୀ
କଷନାର ଶେଷ, ବାପା ଘୋଷାରି
ଘୋଷାରି ନେଲେ ବିଲ ମଞ୍ଜି, ବିଧା,
ଚାପୁଡ଼ା ଉପରେ ଚାପୁଡ଼ା । ବିଲ ହୁଳ
ହେଇଥୁଲା, ବିଲସାରା ବଡ଼ ବଡ଼ ଶୁଳା
। ବଇଁଶୀ ଆଗେ ଆଗେ ଦୁଉଡ଼ିଛି,
ପଇରେ ଧରଣୀ ମାଷ୍ଟେ । ତାଙ୍କର ଏକା
ଜିଦ୍ ବଇଁଶୀକୁ ବଧ କରିବେ, ଏତକି
କୁଳାଙ୍ଗାରର ଘରେ ସ୍ଵାନ ନାହିଁ,
ମାଷ୍ଟେଙ୍କ ପୁଅ ପକେଗରୁ ଦଶଙ୍କା
ଉଠେଇବ ? ଏ ଥୁଲା ବଇଁଶୀର
ଅପରାଧ ।

ପରାଶ ବର୍ଷ ତଳର କଥା,
ମାରନର ସ୍କୁଲର ମାଷ୍ଟେ । ମାସକୁ
ଦରମା ତିରିଶ ଟଙ୍କା, ଦିନକୁ ପଡ଼ିଲା
ଟଙ୍କାଏ, ତାହା ପୁଣି ତିମି ମାସରେ
ଥରେ । ଏକାଥରକେ ନବେ ଚଙ୍ଗା ।
ସେତେବେଳକୁ ଲୁଗା, ତେଜରାତି, ବହି
ଦୋକାନ ସବୁଠି ବାକି, ଦରମା
ପାଇଲେ ମୁହଁପୁଣି, ପୁଣି ବାକି । ସେଇ
ଟଙ୍କାରୁ ବଇଁଶୀ ବୋର ପାଇଁ କଷ୍ଟା
ଖଣ୍ଡେ, ପିଲାଏ ନାକେଇ କରି
ରହିଥିବେ । ପାଗରା ଦୋକାନରୁ ତାଙ୍କ
ପାଇଁ ଆସିବ ଖଣ୍ଡେ ଖଣ୍ଡେ ରେତିମେଡ଼
ପାଖ୍ୟ ସାର୍ଟ ॥ । ଦରମା ନ ମିଳିଲେ
କେରାଣି ଶୁଶ୍ରୀଏ, ଗଢ଼ିଶା ମାଛ, ଦରମା
ଦିନ ପକ୍ଷାମାଛ ଅଧକିଲେ ଆସିବା
ମୁରି । ଘରେ ମୁରା ଛଣା ହେବ, ମସଲା
ପଡ଼ି ହୁଳିଦିଆ ଆଲୁଦମା । ଏତେ ଖୁସି
ସେଇ ଦରମା ପାଇଲା ଦିନ, ତା’ ପରେ
୦, ୦, ୦ । ବଜାର ଭାଉ ସେତେ ଚଢ଼ା
ନୁହଁ, ଟଙ୍କାରେ ତିନି କିଲୋ ତାରଳ,
ବାଲଗଣ କିଲୋକ କୋଟିଏ ପଇଥା,

କରିଛି, ନିଜକୁ ସେତେ ହାଲକା ମଣିଛି । ସେ ଦିନ ବିଧା, ଚାପୁଡ଼ା, ଠେଙ୍ଗାମାଟି, ଯଦିଓ ସେ ନିରୋଷ । ବାପା ସେଇ ଦଶଟଙ୍କାରେ ତା' ପାଇଁ କିଣି ଆଣିଲେ ଧଳା ହାପ ପ୍ୟାଣ୍ଟ ସାଙ୍ଗକୁ ଧଳା ହାପ ସାର୍ଟ । ପୁଅର ଲମାନଦାରାକୁ ଏମିତି ମର୍ମ୍ୟାଦା ଦେଲେ । ସ୍କୁଲ ପିଲା ଦେଖି ଥାବାକ, କିଏ ସାର୍ଟରେ ତ କିଏ ପ୍ୟାଣ୍ଟରେ ହାତ ମାରି ଦେଇଛି, କିଏ କପଡ଼ାର ତାରିପା କରୁଛି । ବଇଶ୍ଶାର ଖୁବି ବା ଦେଖେ କିଏ ? ତାରିଥର ଆଗପଛ କରି ଅଜନା ଦେଖୁଛି, ସେଇ ପୋଷକଟିର ତାରିପା ଅନୁଭବ କରୁଛି ।

ବଂଶୀଧରଙ୍କର ମଧ୍ୟମ ବର୍ଷ ଅତିକୃତ । ଭାବନାର ସେଇ କାଳନିକ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ସେ ସାର ସମ୍ମେଧନ କରୁଥିଲା । ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲା ତା'ର ଭୟ, ଭର୍ତ୍ତ, ରାଗ ଅହଙ୍କାର, ଦୁଃଖ ମନ୍ଦାକୁ ଭାଗିଦାର କରୁଥିଲା । କହିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲା ସାରଙ୍କୁ । ସେଦିନ ଧଳା ପୋଷକର ମର୍ମ୍ୟାଦା ଦେଇ ଥିଲା । ସତ୍ୟ, ଅହିସା, ପବିତ୍ରତାର ଏଇଟି ପ୍ରତୀକ । ଅନାବିଳି ହୃଦୟର ପରିମାପ ।

ଆଜି ସବୁ ଓଳଟ ପାଲନ । ଦଶଟଙ୍କାର ଧଳାପୋଷକ, ଏଥିପାଇଁ ତାକୁ କି ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ି ନ ଥିଲା ! ଲୋଭ, ମୋହ, ମାୟ - ଗୋରି ଶାତରଗାର ଏବେ ରାଜତ୍ବ ତାରିଆଡ଼େ । ଏପରି କଳକାଳିତାର ଲୁଚାଇବାକୁ ଥୋକେ ଧଳା ପୋଷକ ପିନ୍ଧିତ । ଖାଦ୍ୟରହିତ ସଫା ମଣିଷର ପ୍ରମାଣ ଦିଅନ୍ତି । ଭିତରର କିନ୍ତୁ ହେଲାହଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ । ବଂଶୀଧର ଭାବୁଥିଲା, ସେଇ କାହିଁନିକ ସମାନନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପରାବିକାକୁ ତା'ର ଜଙ୍ଗା ହେଉଥିଲା - ଆଜ୍ଞା ସାର ! ଧଳାପୋଷକ ପିନ୍ଧୁଯିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶରୀରର ପାଇବାରୁ ଯୋଗ୍ୟ ? ନା' ଏ ପ୍ରଶ୍ନା ଠିକ ନ ଥିଲା । ତା'ର ପରାବିକାର ଥିଲା, ଧଳା ପୋଷକ ପିନ୍ଧିବାକୁ କି ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ହୁଏ ? ଏ ସବୁ ଅମାମାସିତ ପ୍ରଶ୍ନ । ଏହାର ସମାଧାନ ନାହିଁ । ତା' ବାପା ଧରଣା ମାନ୍ଦ୍ରୀ, ଥିଲେ ଅବା ବୁଝେଇ ଦେଇ ଥାଆନ୍ତେ । ଏବେ ସେ ଅଭାବ, ତାଳକର ସନ୍ତକ ଫରେଟିଏ ବି କାହିଁରେ ନାହିଁ । ତା'ର କାହିଁକି ମନେ ହେଉଥିଲା, ଧଳା ପୋଷକ ପିନ୍ଧିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟତା ଧରଣା ମାନ୍ଦ୍ରୀ ଜଣିଥିଲେ । ସେ ଥିଲେ ହୁଏତ ତ କହି ଦିଆନ୍ତେ, ଅଜିକା ଧଳାପୋଷକ ପିନ୍ଧିକି କିଏ ସାଧୁ ଆଜି ମିଳିଥାଏ ।

ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ
ମୋ : ୯୪୩୮୪୮୮୧୧୧୧
(ଲେଖକ ଭାରତୀୟ
ପ୍ରକାଶନିକ ସେବାର ପୂର୍ବତନ
ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀ)

ଗର୍ଜିଲା ମେଘ ବରଷେ ନାହିଁ

ବନ୍ଧୁ ? ଅଭିଧାନରେ ବନ୍ଧୁ କହିଲେ ବୁଝାଯାଏ ମେଘର ରୂପାତରଣ ଆଉ ବୃଷ୍ଟିର ଉଦ୍‌ଗମ । ଅର୍ଥାତ୍ ଚଳନ୍ତି ଶବ୍ଦଟି ଏକ ଅଭିଧାନ ବିର୍ଭୂତ ଶବ୍ଦ; ମାତ୍ର ବାରମ୍ବାର ବ୍ୟବହାର ହେଉ ଆଗମୀ ବିନରେ ତାହା ଅଭିଧାନ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହେବାରେ କିଛି ବାରଣ ନାହିଁ । ଏମିତି ଅନେକ ନୂଆନୂଆ ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାରିଲ ସବର ମାତ୍ର ପଞ୍ଚମଙ୍କୁ, କଣ୍ଠରେ ଉଚ୍ଚତାର ଭାଷା, ଆଖିରୁ ଅର୍ଥିଷୁଲିଙ୍ଗର ଉଦ୍‌ବାଗରଣ ଆଉ ତା ସାଙ୍ଗକୁ କ୍ଳାଷ ଭାଷାର ପ୍ରଯୋଗ । ଯେ ସବୁ ସମ୍ବିଳିତ ହୋଇ ଘୋଷଣା କରୁଥିବେ ନୂଆ ବର୍ଣ୍ଣଶମୁଖର ରତ୍ନ ।

ଅଭିଧାନରେ ପ୍ରଶନ୍ତି ଓ ଭାଷାକୁ
ସମୃଦ୍ଧ କରନ୍ତି । ସେଥିରେ କିଛି
ଦିନ୍ମୁଢ ହେବାର ନାହିଁ ।

ମାତ୍ର ଆମର ଜିଜ୍ଞାସା
ହେଉଛି, ଯେହିଁମାନେ ବିଭିନ୍ନ
କାରଣରୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଵରରେ ଚିକାର
କରନ୍ତି, ଅଧିକନଙ୍କ ଉପରେ
ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷଣିକ କୋପ ଖାତି
ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନେ କ'ଣ ସ୍ଥାୟୀ
ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିପାରନ୍ତି
ହେବାରେ । କିମ୍ବା ଏହି କିମ୍ବା

କାନ୍ତିକାରୀଙ୍କ ପାଦରେ ପାଦରେ
କୌଣସି ଭାବରେ ରୂପାନ୍ତରିତ
କରିଛେବ ନାହିଁ ! ଅଧିକନଙ୍କ
ତାଙ୍କଲ୍ୟ କରିବା ଉପରିସ୍ଥିମାନଙ୍କର
ସହଯାତ ଅଧିକାର କିମ୍ବା
ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାରର
ଦୂରୁପ୍ୟୋଗ !

କିମ୍ବା ଏ କାହାରି

ଦେଖାନାକୁ ! କାହିଁ ଭୁଲ୍ ଯଦି
ସେହି ନିମ୍ନଶ୍ରୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି
କରିଥାନ୍ତି ତାହାଦ୍ୱାରା ସେ
ସଂଶୋଧନ କରନ୍ତି କି ନା
କେବଳ ଲୋକଙ୍କ ଆଗରେ
ତାଙ୍କର ବଢ଼ିପଣିଆ ଦେଖାନ୍ତି
ଏବଂ ଅଧିଷ୍ଠନଙ୍କ ଆଗରେ
ନିଜର ପ୍ରୌଢ଼ୀ ଦେଖେଇବା ପାଇଁ
ଏହା ଏକ କୋଳାହଳମୟ
ଅଞ୍ଜିନ୍ୟ । ଭାଗ ଉଠିଥିବା
କଷତିତା ନାହିଁ ଅନ୍ୟକୁ କଟୁକାନ୍ତା
କହିବାକୁ, କାହାରିକୁ କ୍ଷମତା
ଦିଆଯାଇନାହିଁ, ଅନ୍ୟର
ଆକୁସନ୍ଧାନ ହରଣ କରିବାକୁ ।
ଏପରି ସ୍ଵଳେ ଯେତେବେଳେ
ମୁଖ୍ୟଜଣକ କୁଳ ଲର୍ଦ୍ଦିବେ
ସେତେବେଳେ ଅଧିଷ୍ଠନର ବା
ଚାରା କ'ଣ ! ଜଣକୁ
ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଗରେ ଉପହାସର
ପାତ୍ର ସାହିତ୍ୟ, ଲଶକ ତାଛିଲ୍ୟ

ନର ତାଙ୍କର ମାନ ମହତ ପାଣରେ
 ଅଳ୍ପକେଳିଦେବା କ'ଣ ବାଷ୍ପବରେ
 ଜାହାର ଦାୟିତ୍ୱ, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବା
 ସମତା ହୋଇପାରେ !
 ଭାଗବତରେ କୁହାୟାଇଛି,
 ଦଶ୍ତିବା ଶକ୍ତି ଯାର ଥାଇ
 ସେ ଯେବେ କ୍ଷମା ଆଚରଣ
 ଯାଧକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେହି ନର
 ମୁଖ ଦୁଃଖରୁ ସେ କାହାର ।
 କେଳେକେଳେ ଦୁଃଖ ଦେଇ ଶିଳ୍ପି
 ବି ଭି
 ଶି ଶିଳ୍ପି
 ପରି ପରି
 କଥାର
 ‘ଗରା
 ଲିଲିନ୍

যেଉ্ৰ শাসনকৰ্ত্তাৰ্ক পাখিৱে
আখ, যে চাহিলে মধ ক্ষমা
দেলাইপারতি। ষেপৰি ক্ষেত্ৰে
ষেহি ব্যক্তি হুৱত কৃতজ্ঞতাৰে
বিগলিত হোৱাইপারতি, নিজৰ
হুলকু পুধাৰি নিঅক্তি, তাৰ
পুনৰাবৃত্তি কৰতি নাহি; মাত্ৰ
বেলে বেলে দেখায়া এ
চাঙ্গল্য কিম্বা দণ্ড এতে বেশি
হোৱায়া যে অধিষ্ঠন চি
জাপিবতো মানসিক প্রৱৰে,
তিৰিপারে নাহি। মানসিক বাপ
কাকু হতোষ্যাছিত কৰে পুঁৰি
অঞ্চ ভিড়িবাকু। আহুৰি দলে
অছতি যেଉৰ্মানঙ্কু যেতে
হালিলে বি বেমানে ঘৰু
পুণ্যপোতি শুণিয়াতি হেলে
বুকথা ভুলি যাআন্তি
খেণুশৰে এবং পুনৰ্বাৰ ভুল
নৰিভাৰ পঞ্চান্তপদ হুঁচন্তি

ସେମାନେ ସବୁବେଳେ
 ମୁଁ ସେଇ ଦରପୋଡ଼ା
 ଯାଏଇଯାଇର ।
 କାଳ୍ୟ କାଳରେ
 ରୁଦ୍ଧିପ୍ରଯୋଗ
 ବେଳେ ଗୋଟିଏ ଅତି
 ହୋଇଯାଇଥିଲା
 ॥ । ତାହା ଥିଲା ଏମିତି
 ମେଘ ବରଷେ ନାହିଁ,
 ଲଜ୍ଜର କାମକେ ନାହିଁ ।

ଭୟଙ୍କର ଗର୍ଜନ କରି
 କୁଳ ଅଧସ୍ତନ
 ପାବେଲେ ଯେଉଁ
 କ ବାହାରି ଆସେ ସେ
 'ଶ ଗରଜିବା ମେଘର
 ଦ, ଯାହା ହୃଦକମ୍ ସୃଷ୍ଟି
 ରେ; ମାତ୍ର ବର୍ଷା
 ରେ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍
 ଏହି ଯେଉଁ ଶବ୍ଦ ପ୍ରଯୋଗ
 'ବର୍ଷା ବା' ତାହା
 କ ଶ ଗରଜିବା ସହିତ
 ନୁହେଁ କି । ଗର୍ଜନ କରିବା,
 ଯ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା,
 କୁ ସଂତ୍ରସ୍ତ କରିବା । ଭୟ
 ଜଣେ ନିଜର ପାମର୍ଥ୍ୟ
 ରେ କାମ କରିପାରେ
 'ହ ଠାରୁ ହରିଶର ବେଗ
 ଧିକ, ତଥାପି ସିଂହ ତାଳୁ
 କରିପାରେ କାରଣ ସେ
 ହଖାଏ ଆଉ ସେଇ

ରୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ହ୍ରାସ
ଭାବିକ ଭାବରେ
ଥାଏଁ । ଏଇ ଗଜିନ
ଜଣେ ଅଧିକରଣ
ନା ତାଙ୍କର
କଳା ହରଣ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ।
ତା କଲେ ଲାଗେ
ଥାଏଁ । ପୁଣି ଶୁଣିଛି
କଣ ସାପକୁ
ଦରକାର
ଫୁଲ କରିଦେଲେ
ବ ଯୋ ।

ଲ ତିଥି ଏଇ
ଆପଣମାନେ ପଢ଼ିଥିବେ
**Power flows from
the barrel of the
gun** - ଅର୍ଥାତ୍ ବନ୍ଧୁକର ନଳୀ
ଭିତରୁ ହୋଇଥାଏ କ୍ଷମତାର
ବର୍ଷା, ଯାହା ଖାଲି ଶବ୍ଦର ଆତଙ୍କ
ସୃଷ୍ଟି କରିନଥାଏ ବରଂ କେତେ
ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଜୀବନ ନେଇଥାଏ
ଏଇ ଗୁଲି । ଗୁଲିଠାରୁ ଶବ୍ଦର
ଶବ୍ଦର କ'ଣ କମ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ
କି ? ଶବ୍ଦମାନେ କମାଣ ପରି
ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ଘାଜଳା କରି ପକାନ୍ତି ।

ଭୁଲ ପାଇଁ । ଆହୁରି ତଳକୁ ତଳ
ବହୁ ପ୍ରସର ମଣି, ଛୋଟ ଏମିତି
ବହୁ ପ୍ରକାରର ହାକିମମାନଙ୍କ
ଉପସ୍ଥିତରେ ଘଟଣାଟ ଘଟିଗଲା ।
ହାକିମ ପ୍ରମ୍ଲାନ କଲେ - ମନ
ଭିତରେ ଜଳୁଆନ୍ତି ମଣି ହାକିମ
। ସେ କିଛି ସମୟ ପରେ
ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ ଆଉ
ସେମାନଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଫୋନ୍‌ରେ
ଜୋଗରେ ଶୋଧାଶୋଧି କଲେ
ତାଙ୍କର ବସଙ୍କୁ । ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ରଯ୍ୟ
ହେଉଥାନ୍ତି । କୁମେ ସମସ୍ତେ
ଜଣକ ପରେ ଜଣେ ଅଭିକାନ୍ତ
ହେଲେ । ଏହି ମଣି ହାକିମ

বিচারপত্র
হোলাকু
কর যদি বিরক্ত
হই তাহেলে
পশ্চিমিতে ঘেঁজ
র ষে কশ
কু তাকু
গাধন করাই
কথাৰে অছি
। ঘটিলৈ তাহা
হোল রহে
গাটি কুমাগত
স্বাত (চেন,
ভলি বহিযা এ
। উপর মুণ্ডৰ
শৰে নদীৱে
লাভলি ঘগশাৰ
ত্বকি যাব। আৰ
গুৰি ভৱেল
কাঙু জৰুৰ কু
লক্ষ্মীমানকু সংতৃষ্ণ কৱি
পকাছি। কেতেবেলে
ভয়াভুৰ মণিষ নিজৰ মানবিক
ভাৱাম্য হৰেজ দিএ,
কেবে পুণি হোলপারে
পৃতিকুমাশাল অথবা পৃতিশোধ
পৰায়ণ।

সৰকাৰী চাকিৰীৱে
থিবা বাবুমানে পৃতুমানকু
এতে ভয় কৱাছি যে
থেমানে পৃতিশোধ নেবাৰ
ক্ষমতা হৰেলাছি, হেলে
মন ভিতৰে থেক খুনিকু ধৰি
বংশুথাছি চিৰকাল। কেবে
কেবে কাজনীক ভাৱেৰে
পৃতিশোধ নিঅছি। মনোজ
দাসক মেষিন গন্ম গপ মনে
পতুছি আপশকৰ ? থেথিৱে
বড় হাকিম তল হাকিমকু তাকি
এমনি রৰ্ষ্মনালৈ তাঙুৰ কু

চেলো বেবুৰ কু
যাই টেলিফোনৰ কৰ্ত্ৰ
যেৱাঁত লাগিছি তাহা আৰথৰে
অন, কলো। কহিবা বাহুল্য -
নিজৰ সংচৰ অবসোধকু
মেষেজবা পাইঁ কাজনীক
ভাৱেৰে ষে খালি রিষিৰৰকু
শুশাৰ্থীলৈ তাঙুৰ বিপূৰ
বাণী।

বৰ্ষা সুজনৰ রত্ন
তাহা পতুজিমা সৃষ্টি কৰে। নব
জীবনৰ উন্মোৰ আশে,
হেলে উপৰ হাকিমক তলক
উপৰে ভাষণ রাগিবা খালি সৃষ্টি
কৰে বিৰক্তি, জুলন ও
ଉদ্বেগ। তাহা কামৰ প্ৰেৰণা
হুৱ কৰে। আমৰ তথাকথিত
বড় হাকিমানে গৰ্জন বন্ধ
কৰন্তু। আবশ্যকসূলে দণ্ড
দিআয়াৰ; মাত্ৰ থেমানকৰ
'ৰৰ্ষ্মণ' ভৱ হৈছ।

କାଣ୍ଡିବା ପାଇଁ କାଣ୍ଡିବା ଜରୂରୀ

ସର୍ବପୃଥିମେ ଅନୁଭବ କରିବା ଏକାନ୍ତ ଜଗୁରା । ବାସ୍ତବରେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ସୁପ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି ତହା ଜାଣିବା ପାଇଁ ଯେ, ମନୁଷ୍ୟର ଦାସତତ୍ତ୍ଵ କ୍ରମେ ବଢ଼ିବାର ପାଇଛି । ସେଇକୁଡ଼ିଭାବେ ଗୋଲାମ ବନିଯାଉଛି ଜିଶରଙ୍କ ସର୍ବଶେଷ ତଥା

ପ୍ରକୃତିର ସେସବୁ ଶକ୍ତିକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ
ଚଢ଼ି ଦୁଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରକୃତିକ
ଶକ୍ତିରୁ ଡିକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସୁପ୍ରି ଥଥା
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାନ୍ଧି ରଖିବାରେ କାର୍ଯ୍ୟ
ହେଲି ଏହି ହେଲି ହେଲି । ଏହିପରି
ଚେତନ ବିବେକଯୁକ୍ତ ସୃଷ୍ଟି ମନୁଷ୍ୟ ।
ଶିଳ୍ପିଙ୍କରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବକୁ ବାନ୍ଧି
ରଖାବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଜଗରା ମୁହଁ ।
ସେ ଏବେ ନିଜର ଦାସତବ୍ରକୁ ନେଇ ଖାଲି
ହେଲି ହେଲି ହେଲି । ଏହି ଏହି

ଦେବନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ଘରୁଥୁବା କିଛି
ଏଣଶାକୁ ମକୁ ନଜି ରସରୂପ
ନେଇପାରିବା । ଏଇ ଯେମତି ଯୁଦ୍ଧ ।
ଥାପତି ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଘରୁଗଠା ଯୁଦ୍ଧ
ହଂଘଟିତ ହେଉଛି । ତେବେ ଏ କରାଳ
ପ୍ରକୃତ ବିଦ୍ରାଷିକା କ'ଣ ଦର୍ଶାଉଛି ବୋଲି
ଆମ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଚିତିମାରେ । ଏହି

କୁହାୟାଇ ପାରେ ।
ସଂଘଚିତ୍ତ ହୁଏ ତାହା ଯେ ଏ
ଗୁ ହୋଇଥାଏ ଏହା ଜାଣିବା
ମୁଗ୍ଧ ମନେହୁଏ । ଜାଣିବାର
କିଛି ଜାଣିବା । ଅପରପଟେ
ଏ ଜାଣିବାର ଅର୍ଥ କିଛି ଜାଣିବା
ଅଞ୍ଚକିଛି ଜାଣିବା ପାଇଁ
୨୦୦୫ ମେଁ ଲାଭିବା ୨୦୧

ପାଇଁ ଆମକୁ ଏ ଅବସର
। ଯାହା ଜଣେ
ତାହା ଜନସୂହିଙ୍କ
ନ ଆହାରଣ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ପ୍ରାୟ କରାଯାଇ
ପରି ଶିଖାକୁ ହେବ
ବିଶେଷ ଜାଣିବା
ପାଇଁ ଆମକୁ

ଛାତି ଅନ୍ୟ କୌଣସିଥିରେ ଗଙ୍ଗା ବ୍ୟାତ
କରେ, ସବୁଠ ବେଶି ମୂଳ୍ୟ କାହାକୁ
ନେଇ ମିଳେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼
ପ୍ରତିଯୋଗିତା କେଉଁଠ ହୁଏ ଏକଥା
ବିଚାରିଥାଏ । ଯଦି ଆମେ ଏ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ
ଉପରେ ନିର୍ମିଷକ ପାଇଁ ଗରାର ଭାବେ
ଚଢା କରିବା ତେବେ ମାନବଜାତି ଯେ
ଏହା କାହିଁଏବଂ କାହିଁଏବଂ

